

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 766/2019
11.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Симова, због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Симова - адвоката Јордана Величкова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 1К.бр.1174/16 од 28.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 918/18 од 05.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Симова - адвоката Јордана Величкова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 1К.бр.1174/16 од 28.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 918/18 од 05.12.2018. године, у односу на повреду закона из члана 74. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 1К.бр.1174/16 од 28.02.2018. године окривљени Дарко Симов је оглашен кривим због извршења кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 23.03.2016. године до 25.03.2016. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 104.250,00 динара и пашал у износу од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 918/18 од 05.12.2018. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Нишу, па је преиначена пресуда

Основног суда у Нишу 1К.бр.1174/16 од 28.02.2018. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног Дарка Симова за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.03.2016. године до 25.03.2016. године, док су жалбе браниоца окривљеног Дарка Симова и оца окривљеног, АА одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Дарка Симова - адвокат Јордан Величков поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 918/18 од 05.12.2018. године, а из садржине захтева очигледно је да се побијају обе правноснажне пресуде, због повреда одредаба чланова 74, 75. и 76. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Основног суда у Нишу 1К.бр.1174/16 од 28.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 918/18 од 05.12.2018. године и предмет врати Основном суду у Нишу на поновно суђење, али пред другим већем или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 74. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 74. ЗКП, бранилац окривљеног Дарка Симова у поднетом захтеву истиче да је окривљеном у поступку пред другостепеним судом повређено право на одбрану предвиђено одредбама чланова 74, 75. и 76. ЗКП. По ставу браниоца окривљени није имао одбрану на седници већа другостепеног суда, обзиром да је истој присуствовао само адвокат Душан Игњатовић кога окривљени, који није присуствовао тој седници већа, никада није видео, нити је са њим разговарао, а који адвокат је, након брисања адвоката Николе Аранђеловића из именика адвоката, именован за преузиматеља канцеларије адвоката Николе Аранђеловића који је окривљеном у току поступка био бранилац по службеној дужности и изјавио је жалбу против првостепене пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбама члана 74. ЗКП предвиђена је обавезна одбрана окривљеног у кривичном поступку, односно истима је прописано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца. Дакле, повреда закона из члана 74. ЗКП постоји ако окривљени у једној од девет прописаних процесних ситуација у којима је предвиђена обавезна одбрана није имао браниоца.

Имајући у виду да из списка предмета, и то записника састављеног пред Апелационим судом у Нишу дана 05.12.2018. године, произилази да је седници већа Апелационог суда у Нишу као другостепеног био присутан бранилац окривљеног - адвокат Душан Игњатовић који је на истој изложио наводе и предлоге из изјављене жалбе, а који адвокат је по решењу Адвокатске коморе у Нишу број 1962-1/2018 од 30.10.2018. године именован за преузиматеља канцеларије адвоката Николе Аранђеловића (који је у току поступка био бранилац по службеној дужности окривљеном) из разлога јер је адвокат Никола Аранђеловић на лични захтев брисан из Именика адвоката Адвокатске коморе у Нишу, то је очигледно да је окривљени у поступку пред другостепеним судом имао браниоца, односно да је имао одбрану, због чега се у конкретном случају, по налажењу Врховног касационог суда, не може радити о повреди закона из члана 74. ЗКП везано за обавезну одбрану окривљеног у кривичном поступку, а како то неосновано истиче бранилац окривљеног у поднетом захтеву. По налажењу овога суда како је у конкретној ситуацији окривљени имао браниоца, то је без икаквог утицаја чињеница да сам окривљени, који је био уредно обавештен о седници већа другостепеног суда, истој није присуствовао.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Симова у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да су разлози који су дати у првостепеној пресуди противречни, те да другостепени суд није у пресуди дао оцену жалбених навода одбране везано за пропусте у првостепеном поступку и недостатке у образложењу првостепене пресуде, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да осим исказа малолетног оштећеног, који је по налажењу одбране нелогичан и противречан, ни из једног другог изведеног доказа не произилази да је окривљени критичног дана дао малолетном оштећеном да ужива опојну дрогу метадон, због чега га је требало ослободити од оптужбе, при чему суд није на несумњив начин утврдио када, где и како се малолетни оштећени онесветио, те како је пронађен километар од куће окривљеног, а оспорава се и налаз и мишљење вештака медицинске струке. Изнети наводи браниоца окривљеног по налажењу Врховног касационог суда представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним пресудама и оцене доказа дате од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да у предметном кривичном поступку није учињена повреда закона из члана 74. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Симова - адвоката Јордана Величкова, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.